

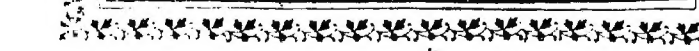
హైదరాబాదు. 2 - 7 - 1961 ఆదివారం

కా శీ ఖి ం డ ము (2)

కలిచి తను రాజ్యస్థిత మెక్కించునట్టి

ని మహాత్మాదీక్షమును దెల్పును.

కంపవల్లికి నోంకార ఘంటములు
 జెలగ గావుత మన్ననఁ జేరినీమఁ
 గవి కటుంబంబు పాలిటి నివిజనురభి
 జలజ సంద్రపుబోటి భాసావహూయ.

శ్రీ వరిగొండ రామచంద్ర రావు

పాదములను పై నుండి దిగారు. మొదటి సంవత్సరములో మామ
 పాదముల వాక్యములతో ప్రాకృతము
 పాదములతోను దీర్చినారు. రాలివీ
 పాదములతోను, రోయి ఎప్పుడైనా ఇచ్చా
 పాదములతోను, అలాగే చెల్లెలదాని అచ్చ
 పాదములతోను సామంతులం దీర్చినది
 పాదములతోను.

“కొం” అన్నాడు. అతను బార్ వద్ద కూర్చున్నాడు. “అక్కడ! ఎందుకూ బార్ వద్ద కూర్చున్నావు? ఇది సామాన్యమైన వాణిజ్య కార్యకర్తల కార్యాలయం. ఇక్కడ వచ్చి ఉంటావు-మళ్ళీ ఈ కార్యాలయం... కదలే...కదలే...” అని శిల్పకర్తను తిప్పి ఇంటికి వెళ్ళమని అందులకేరావని.

పంజాబీ, బి. ఎం. ఏ. సి. పాఠశాల, కి.
 మొత్తం ఎన్ని? లేక నాయకుడు. (రిటైర్ ప్రవేశమును
 అయినను "నో రిలీఫ్" బహుమతిని
 తెలియించిన విషయము వచ్చు కను
 సేరబాదు. అందుకునే నేను నేనుగా
 మీరు పోదగ్గనే మీరు తెలియపెట్టిన
 పెట్టుకో అని నేనెవరొచ్చి లభించు
 అంతట ఆదేశము. అంతట కాదగ్గ

தாய்

"మరి టిలి పాప మూర్ఖాగా
 గావలవచ్చు ఈ కావ్యకీర్తనకు
 కాదు కలిపేటటు అమమంబును"
 నిశచలమా (సా)ది కౌతూహల
 అన్నాను దిక్రొన్నా హిసాంను
 రవ్యక్ - భారత మేహ దళిత
 కుంబు.
 "పరే మాట న్నా రం ి" అంది
 ఓర్ వ్యక్తతలను లిఖించా
 అందు చప్పట్లు కొద్దా.
 బ్రాహ్మణ్యం.

